

บทบาทหน้าที่ของนักการเมืองไทยที่มีต่อประชาชน The Roles and Duties of Thai Politicians towards the People

มะลิ ทิพพ์ประจง

Mali Tipprajong

พระครูปลัดอภินันท์ โชติธโร (สุนทรภักดี)

Phrakhru Palat Apinan Chotiteero (Sunthonphakdi)

นพวรรณ ไชยชนะ

Nopphawan Chaichana

วิชิต ไชยชนะ

Wichit Chaichana

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

Phetchaburi Buddhist College

E_mail: thipprajongamali@gmail.com

Received: 14 January 2025; Revised: 3 February 2025; Accepted: 5 February 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองไทยที่มีต่อประชาชน ผลการศึกษาพบว่า บทบาทหน้าที่ของนักการเมืองถือว่ามีส่วนสำคัญในการพัฒนาและการสร้างประเทศให้เกิดความเจริญต่อประชาชนและต่อนานารายประเทศ ดังนั้น นักการเมืองแต่ละยุคแต่ละสมัยก็ต้องมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันตามที่ตนเองได้รับมอบหมาย ซึ่งก็คือการทำให้ประชาชนได้อยู่ดีกินดีอยู่อย่างมีความสุขให้ได้ และบทบาทหน้าที่ของการเมืองไทยถือว่ามีความโดดเด่นและมีความน่าเชื่อถือมากกว่าเดิม ส่วนหนึ่งก็มาจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่มากขึ้นและการทำงานของ ส.ส.หรือว่า สว.มากกว่าเดิมซึ่งทั้งสองส่วนนี้ก็ถือว่าเป็นผู้กำหนดแนวทางตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนไปสู่เจตนารมณ์ของประเทศอย่างมั่นคงต่อไป ซึ่งบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้งหรือว่ามาจากการสรรหาก็ต้องมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติต่อประชาชนเหมือนกันแตกต่างกันเฉพาะระยะเวลา สถานที่และนโยบายในการนำไปปฏิบัติตามสถานที่นั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: บทบาท, หน้าที่, นักการเมือง, ประชาชน

Abstract

This academic article aims to study the roles and duties of Thai politicians towards the people. The results of the study found that: The role of politicians is considered an important part in developing and building the country to bring prosperity to the people and to other countries. Therefore, politicians in each era must have different roles and duties according to their assignments, which is to make the people live well and happily. The role and duties of Thai politics are considered more prominent and credible than before. Part of it comes from the increased participation of all sectors and the work of MPs or Senators, both of which are considered to be the ones who set the guidelines according to the constitution that is stipulated to drive towards the country's intentions steadily. The roles and duties of politicians, whether elected or selected, must have the same roles and duties to treat the people, differing only in terms of time, place, and policies to be implemented in each place effectively.

Keywords: Role, Duty, Politician, People

บทนำ

สถาบันการเมืองหมายถึงโครงสร้างหรือกลไกที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างเป็นระบบ มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย ออกกฎหมาย ควบคุมอำนาจรัฐ และเป็นเวทีในการแก้ไขความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี สำหรับประเทศไทย สถาบันการเมืองหลัก ได้แก่ รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาลรัฐธรรมนูญ พรรคการเมือง และองค์กรอิสระต่าง ๆ ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ (ธนศ อภรณ์สุวรรณ, 2558) รัฐสภา มีบทบาทสำคัญในการออกกฎหมาย ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร และเป็นเวทีแสดงความเห็นของตัวแทนประชาชน แบ่งออกเป็นสองสภา ได้แก่ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี เป็นกลไกฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินตามนโยบายที่ได้แถลงต่อรัฐสภา นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลต้องควบคุมการทำงานของรัฐมนตรีให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย (เสกสรรค์ ประเสริฐกุล, 2560) พรรคการเมือง เป็นสถาบันสำคัญในระบอบประชาธิปไตย มีบทบาทในการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง รณรงค์นโยบาย และรวบรวมเสียงสนับสนุนจากประชาชน พรรคการเมืองยังเป็นช่องทางให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีระบบ (สมชัย ศรีสุทธิยากร, 2562) องค์กรอิสระ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ศาลรัฐธรรมนูญ และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปป.ช.) ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมและป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน แม้สถาบันการเมืองของไทยจะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังคงเผชิญกับปัญหา เช่น ความเป็นอิสระ การแทรกแซงจากกลุ่มผลประโยชน์ และการขาดความไว้วางใจจากประชาชน ซึ่งเป็นความท้าทายต่อการสร้างเสถียรภาพและความชอบธรรมในระบอบประชาธิปไตยไทย (วรเจตน์ ภาคีรัตน์, 2561)

บทบาทหน้าที่ของนักการเมืองถือว่ามีส่วนสำคัญในการพัฒนาและการสร้างประเทศให้เกิดความเจริญต่อประชาชนและต่ออนุภาคประเทศ ดังนั้น นักการเมืองแต่ละยุคแต่ละสมัยก็ต้องมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันตามที่ตนเองได้รับมอบหมาย ซึ่งก็คือการทำให้ประชาชนได้อยู่ดีกินดีอยู่อย่างมีความสุขให้ได้ ระบอบประชาธิปไตยของไทยให้ความสำคัญกับประชาชนในฐานะเจ้าของอำนาจอธิปไตย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) เป็นกลไกสำคัญที่ประชาชนใช้ในการแสดงเจตจำนงทางการเมือง และ

มอบหมายให้นักการเมืองเข้าไปทำหน้าที่เป็นตัวแทนของตนในสภา บทความนี้จะนำเสนอภาพรวมของบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองไทยที่มีต่อประชาชน โดยเน้นที่ สส. ในฐานะผู้ที่ใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์กับประชาชนมากที่สุด (คณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2563)

การเป็นตัวแทนของประชาชน: สส. มีหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในเขตเลือกตั้งของตน โดยรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และปัญหาของประชาชน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขหรือผลักดันในสภาการเสนอกฎหมาย: สส. มีบทบาทสำคัญในการเสนอกฎหมายที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยผ่านกระบวนการพิจารณาและอนุมัติของสภาการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน: สส. มีหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมการทำงานของรัฐบาล เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน: สส. ควรเป็นที่พึ่งของประชาชนในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ประชาชนประสบ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจ สังคม หรือปัญหาเฉพาะบุคคล (จรัส สุวรรณมาลา, 2559)

การสร้างความรู้และความตระหนักทางการเมือง: สส. มีบทบาทในการให้ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองแก่ประชาชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีคุณภาพความท้าทายและอุปสรรคการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองไทยในปัจจุบันยังคงเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคหลายประการ อาทิ การขาดความตระหนักในบทบาทหน้าที่: นักการเมืองบางส่วนยังขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน และมุ่งเน้นไปที่การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าการทำงานเพื่อส่วนรวมการทุจริตคอร์รัปชัน: การทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาสำคัญที่กัดกร่อนความน่าเชื่อถือของนักการเมืองและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศความขัดแย้งทางการเมือง: ความขัดแย้งทางการเมืองที่รุนแรงทำให้การทำงานของนักการเมืองเป็นไปอย่างยากลำบาก และส่งผลกระทบต่อ การแก้ไขปัญหาของประชาชนนักการเมืองไทยมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการเป็นตัวแทนของประชาชน การเสนอกฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และการสร้างความรู้และความตระหนักทางการเมือง อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองไทยในปัจจุบันยังคงเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคหลายประการ การแก้ไขปัญหาเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งนักการเมือง ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม เพื่อสร้างสรรค์การเมืองไทยที่โปร่งใส เป็นธรรม และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

นักการเมืองคือตัวแทนของประชาชนในการบริหารประเทศ ดังนั้นจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและขับเคลื่อนประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี ในทางตรงกันข้ามหากนักการเมืองไม่สามารถบริหารประเทศให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีหรือประชาชนมีความเป็นอยู่ลำบาก นั่นหมายความว่านักการเมืองมีความบกพร่องต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งมีผลกระทบต่อคนในประเทศ ดังนั้นนักการเมืองจึงเป็นความหวังของประชาชนเรื่องความเป็นอยู่ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้เขียนจึงสนใจศึกษาบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองที่มีต่อประชาชน

ความเป็นมาและความสำคัญ

หัวข้อนี้ผู้เขียนจะได้กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของนักการเมืองหรือตัวแทนของประชาชนในการบริหารประเทศ ดังนี้

1. ความเป็นมา

ความเป็นมาของนักการเมืองไทยต่อประชาชนจุดเริ่มต้นของการปกครองระบอบประชาธิปไตยประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยเมื่อปี

พ.ศ. 2475 ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนชาวไทยมีสิทธิและเสรีภาพในการปกครองตนเอง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองมากขึ้น

ระบอบประชาธิปไตย นักการเมืองมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทนของประชาชนในการบริหารประเทศ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ประชาชนเผชิญอยู่ ในช่วงแรกของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง บทบาทของนักการเมืองยังไม่ชัดเจนนัก แต่เมื่อเวลาผ่านไป บทบาทของนักการเมืองได้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่องการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ประชาชนชาวไทยได้เรียกร้องสิทธิและเสรีภาพของตนเองมากขึ้น และต้องการให้นักการเมืองเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และการทุจริตคอร์รัปชัน การเรียกร้องเหล่านี้ส่งผลให้นักการเมืองต้องปรับตัวและพัฒนาบทบาทของตนเองให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนมากขึ้น (ณรงค์วิทย์ แส่นทอง, 2547)

วิวัฒนาการบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองไทยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมของประเทศ โดยสามารถแบ่งออกเป็นช่วงเวลาสำคัญได้ดังนี้ (Dahl, R. A., 2000)

1. ช่วงก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ นักการเมืองส่วนใหญ่เป็นขุนนางหรือเชื้อพระวงศ์ที่มีหน้าที่รับใช้พระมหากษัตริย์และบริหารราชการตามพระราชโองการ บทบาทของประชาชนในการเมืองมีจำกัด ประชาชนไม่มีสิทธิเลือกตั้งหรือแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างเสรี

2. ช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 – 2500 การเปลี่ยนแปลงการปกครองนำไปสู่การเกิดขึ้นของรัฐธรรมนูญและสภาผู้แทนราษฎร ทำให้บทบาทของนักการเมืองมีความสำคัญมากขึ้นในฐานะผู้แทนของประชาชนมีการจัดตั้งพรรคการเมืองและมีการเลือกตั้งทั่วไป ทำให้ประชาชนมีสิทธิเลือกผู้แทนของตนเองอย่างไรก็ตาม การเมืองในช่วงนี้ยังมีความไม่มั่นคง มีการรัฐประหารหลายครั้ง และบทบาทของทหารในการเมืองยังคงมีอิทธิพล

3. ช่วง พ.ศ. 2500 – 2535 เป็นช่วงเวลาที่การเมืองไทยอยู่ภายใต้การปกครองของทหารเป็นส่วนใหญ่บทบาทของนักการเมืองถูกจำกัด ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยอย่างไรก็ตาม เริ่มมีการเรียกร้องประชาธิปไตยจากประชาชนมากขึ้น โดยเฉพาะจากกลุ่มนักศึกษาและปัญญาชน

4. ช่วงหลังเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ พ.ศ. 2535 – ปัจจุบัน เหตุการณ์พฤษภาทมิฬ พ.ศ. 2535 เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่นำไปสู่การฟื้นฟูประชาธิปไตยในประเทศไทยบทบาทของนักการเมืองมีความสำคัญมากขึ้นในฐานะผู้แทนของประชาชนมีการพัฒนาพรรคการเมืองและมีการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรมมากขึ้นอย่างไรก็ตาม การเมืองไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ความขัดแย้งทางการเมือง การทุจริตคอร์รัปชัน และความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

วิวัฒนาการของบทบาทนักการเมืองไทย สามารถสรุปได้ดังนี้ (Huntington, S. P., 1991)

จากขุนนางที่รับใช้พระมหากษัตริย์ สู่ผู้แทนของประชาชน ผู้มีบทบาทจำกัด สู่ผู้มีบทบาทสำคัญในการบริหารประเทศจากผู้ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของทหาร สู่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อประชาชนความท้าทายในปัจจุบัน: การสร้างความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการทำงานของนักการเมือง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเมือง การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองการลดการทุจริตคอร์รัปชัน วิวัฒนาการบทบาทของนักการเมืองไทยนั้น ยังคงดำเนินต่อไป โดยมีประชาชนเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางของการเมืองไทย

2. ความสำคัญ

นักการเมืองถือเป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารประเทศ เพราะเป็นผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ ออกกฎหมาย และกำกับดูแลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารผ่านกลไกต่างๆ ในระบอบประชาธิปไตย นักการเมืองมีหน้าที่เชื่อมโยงความต้องการของประชาชนกับภาครัฐ โดยทำหน้าที่แทนประชาชนในการตัดสินใจเชิงนโยบาย อันเป็นการสะท้อนเจตจำนงของประชาชนเข้าสู่ระบบการเมืองและการบริหาร (เสกสรรค์ ประเสริฐกุล, 2560) การบริหารประเทศที่มีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องอาศัยนักการเมืองที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีจริยธรรมทางการเมือง เพราะนักการเมืองเป็นผู้ที่สามารถผลักดันหรือขัดขวางการดำเนินนโยบายต่างๆ ได้โดยตรง หากนักการเมืองมีคุณธรรมและยึดหลักธรรมาภิบาล ก็จะสามารถสร้างความไว้วางใจจากประชาชน และทำให้ระบบการบริหารประเทศมีเสถียรภาพ (ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ, 2558, หน้า 88-89) นอกจากนี้ นักการเมืองยังเป็นกลไกที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ผ่านการวางยุทธศาสตร์ระดับชาติ และการจัดสรรงบประมาณตามลำดับความสำคัญของนโยบาย ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในระยะยาว (สุทธิชัย หยุ่น, 2561)

ความท้าทายและอนาคตของนักการเมืองไทยในปัจจุบัน นักการเมืองไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น การขาดความเชื่อมั่นจากประชาชน การทุจริตคอร์รัปชัน และความขัดแย้งทางการเมือง อย่างไรก็ตาม นักการเมืองรุ่นใหม่หลายคนได้เข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงการเมืองไทย และพยายามที่จะสร้างสรรค์การเมืองที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง บทบาทหน้าที่ที่นักการเมืองไทยต่อประชาชนมีความยาวนานและซับซ้อน นักการเมืองไทยต้องเผชิญกับความท้าทายและความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการที่นักการเมืองต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในการเป็นตัวแทนของประชาชน และทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมอย่างแท้จริง

บทบาทหน้าที่ของนักการเมืองไทยต่อประชาชน

นักการเมืองไทยมีบทบาทหลากหลายและสำคัญต่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตของประชาชน บทบาทหลัก ๆ ได้แก่ การเป็นตัวแทนของประชาชน การมีส่วนร่วมในการออกกฎหมาย การบริหารประเทศ และการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล บทบาทหลักของนักการเมืองไทย ได้แก่ 1) **การเป็นตัวแทนของประชาชน** นักการเมืองทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในพื้นที่หรือระดับประเทศ โดยรับฟังและนำเสนอปัญหา ความต้องการ และความคิดเห็นของประชาชนให้เป็นที่ทราบต่อสาธารณชนและรัฐบาล 2) **การมีส่วนร่วมในการออกกฎหมาย** นักการเมืองมีส่วนร่วมในการออกกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาของประเทศและพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ เช่น การศึกษา สาธารณสุข เศรษฐกิจ และสังคม 3) **การบริหารประเทศ** นักการเมืองมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศในระดับต่าง ๆ เช่น การแต่งตั้งข้าราชการ การบริหารงบประมาณ การจัดทำนโยบาย และการดำเนินงานต่างๆ 4) **การตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล** นักการเมืองมีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลและตรวจสอบการใช้งบประมาณของรัฐบาล เพื่อให้การทำงานของรัฐบาลเป็นไปอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ 5) **การเป็นกระบอกเสียงของประชาชน** นักการเมืองมีหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของประชาชนในการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมือง 6) **การส่งเสริมการพัฒนาประเทศ** นักการเมืองมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

นักการเมืองสามารถทำหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ได้แก่ 1) **สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)** เป็นผู้แทนของประชาชนในสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่ออกกฎหมาย ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล และมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ 2) **สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.)** มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลและมีส่วนร่วม

ในการออกกฎหมาย 3) รัฐมนตรี ทำหน้าที่บริหารงานในกระทรวงต่าง ๆ และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานของรัฐบาล 4) นายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล มีหน้าที่บริหารประเทศและเป็นตัวแทนของรัฐบาลในการติดต่อกับต่างประเทศ 5) ผู้ว่าราชการจังหวัด/นายกเทศมนตรี เป็นผู้บริหารท้องถิ่น มีหน้าที่บริหารราชการในจังหวัดหรือท้องถิ่น

นักการเมืองในระบอบประชาธิปไตยมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการเป็นตัวแทนของประชาชน และบริหารประเทศให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน บทบาทหน้าที่ของนักการเมืองไทยสามารถแบ่งออกได้ดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2562)

1. การเป็นตัวแทนของประชาชน รับฟังและนำเสนอความต้องการของประชาชน: นักการเมืองต้องรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบ และนำเสนอความต้องการเหล่านั้นต่อรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้รับการแก้ไขและตอบสนองเป็นปากเสียงให้กับประชาชน: นักการเมืองต้องกล้าที่จะเป็นปากเสียงให้กับประชาชนในการเรียกร้องสิทธิและผลประโยชน์อันชอบธรรมของตนเองสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน: นักการเมืองควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนในพื้นที่ของตนเอง เพื่อให้ประชาชนรู้สึกไว้วางใจและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการพัฒนาประเทศ

2. การเสนอกฎหมาย เสนอกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน: นักการเมืองมีหน้าที่ในการเสนอกฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ประชาชนกำลังเผชิญอยู่พิจารณาและแก้ไขกฎหมาย: นักการเมืองต้องพิจารณาและแก้ไขกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้กฎหมายมีความทันสมัยและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

3. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล: นักการเมืองต้องตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลเพื่อให้มั่นใจว่าการบริหารราชการเป็นไปอย่างโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามกฎหมายตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี: นักการเมืองสามารถตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในสภาผู้แทนราษฎร เพื่อสอบถามเกี่ยวกับการบริหารราชการของรัฐบาล และเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

4. การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน: นักการเมืองควรให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนหรือประสบปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสังคม หรือปัญหาเฉพาะบุคคลประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: นักการเมืองควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

5. การสร้างความเข้าใจและความตระหนักทางการเมือง ให้ความรู้แก่ประชาชน: นักการเมืองควรให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจและตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง: นักการเมืองควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็น หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ

นักการเมืองมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการเป็นตัวแทนของประชาชน บริหารประเทศ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ประชาชนกำลังเผชิญอยู่ การที่นักการเมืองจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรู้ความสามารถ และมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมอย่างแท้จริง (สุจิต บุญบงการ, 2550) นักการเมืองมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการบริหารประเทศ โดยเฉพาะในระบอบประชาธิปไตยที่อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน นักการเมืองทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ออกกฎหมาย และตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

(ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ, 2558) บทบาทหลักของนักการเมืองแบ่งออกได้เป็น 3 ด้านสำคัญ ได้แก่ (1) บทบาทในการนิติบัญญัติ เช่น การออกกฎหมายที่จำเป็นต่อการบริหารประเทศ (2) บทบาทในการกำหนดนโยบาย ซึ่งเป็นการชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการต่างประเทศ และ (3) บทบาทในการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ โดยผ่านกลไกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบฝ่ายบริหาร เช่น การอภิปรายไม่ไว้วางใจ และการตั้งกระทู้ถาม เป็นต้น (เสกสรรค์ ประเสริฐกุล, 2560) นอกจากนี้ นักการเมืองยังมีบทบาทในการเป็นผู้นำทางความคิด การสื่อสาร และการสร้างความเข้าใจระหว่างรัฐกับประชาชน การมีภาวะผู้นำที่ดีของนักการเมืองจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพของรัฐบาล และความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบการปกครอง (วรเจตน์ ภาคีรัตน์, 2561)

นักการเมืองไทยมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการเป็นตัวแทนของประชาชน บริหารประเทศ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ประชาชนกำลังเผชิญอยู่ การที่นักการเมืองจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรู้ความสามารถ และมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมอย่างแท้จริงประชาชนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของระบอบประชาธิปไตย ในฐานะเจ้าของอำนาจอธิปไตย ประชาชนมีสิทธิและหน้าที่ในการปกครองตนเอง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองที่ส่งผลต่อชีวิตของตนเองและสังคมโดยรวมสิทธิและหน้าที่ของประชาชนสิทธิในการเลือกตั้ง: ประชาชนมีสิทธิในการเลือกตั้งผู้แทนของตนเองเข้าไปทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเป็นปากเสียงและนำเสนอความต้องการของประชาชนสิทธิในการแสดงความคิดเห็น: ประชาชนมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง และเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมสิทธิในการรวมตัวและจัดตั้งองค์กร: ประชาชนมีสิทธิในการรวมตัวและจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของตนเองหน้าที่ในการเคารพกฎหมาย: ประชาชนมีหน้าที่ในการเคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดหน้าที่ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง: ประชาชนมีหน้าที่ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็น หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองต่าง ๆ บทบาทของประชาชนในการพัฒนาประเทศการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล: ประชาชนมีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลเพื่อให้มั่นใจว่าการบริหารราชการเป็นไปอย่างโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามกฎหมายการเสนอแนะและให้ข้อคิดเห็น: ประชาชนสามารถเสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นแก่รัฐบาลเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน: ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองให้มีความเข้มแข็งและน่าอยู่การสร้างสรรค์สังคม: ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สังคมให้เป็นสังคมที่น่าอยู่ มีความเสมอภาค และมีความยุติธรรมความท้าทายและอนาคตของประชาชนไทยในปัจจุบัน ประชาชนไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและครบถ้วน การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างจำกัด และความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างไรก็ตาม ประชาชนไทยรุ่นใหม่มีความตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น และพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศให้เป็นประชาธิปไตยที่มั่นคงและยั่งยืนประชาชนเป็นหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตย การที่ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง (Diamond, L., 1999)

นักการเมืองไทยมีบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วงหลัก ๆ ได้แก่ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดังนี้ (Linz, J. J., & Stepan, A. C., 1996)

1. อดีต บทบาท: ในอดีตก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 นักการเมืองส่วนใหญ่เป็นขุนนางหรือชนชั้นสูงที่มีหน้าที่รับใช้พระมหากษัตริย์และบริหารราชการแผ่นดิน หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง บทบาทของนักการเมืองเริ่มมีความสำคัญมากขึ้นในฐานะผู้แทนของประชาชน แต่ก็ยังคงอยู่ภายใต้

อิทธิพลของกลุ่มทหารและข้าราชการการเมืองในยุคนี้มักมีการรัฐประหารและการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยครั้ง ลักษณะ: อำนาจอรวมศูนย์อยู่ที่กลุ่มคนจำนวนน้อยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเมืองมีจำกัดการเมืองมีความไม่แน่นอนและผันผวน

2. ปัจจุบัน บทบาท: นักการเมืองมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทนของประชาชนในสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ในการเสนอกฎหมาย ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน และแก้ไขปัญหาต่างๆ ของประชาชนมีการแข่งขันทางการเมืองระหว่างพรรคการเมืองต่างๆ ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมากขึ้นลักษณะ: มีการกระจายอำนาจมากขึ้นประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นการเมืองยังคงมีความขัดแย้งและความไม่แน่นอน

3. อนาคต บทบาท: นักการเมืองต้องมียุทธศาสตร์ในการสร้างความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการทำงานต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเมืองอย่างแท้จริงต้องแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมลักษณะ: การเมืองจะเป็นประชาธิปไตยมากขึ้นประชาชนจะมีส่วนร่วมในการเมืองมากขึ้นเทคโนโลยีจะมีบทบาทสำคัญในการเมืองการเมืองจะเน้นการแก้ไขปัญหาของประชาชนมากขึ้น

สรุป

จะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย โดยมีแนวโน้มที่จะมีความเป็นประชาธิปไตยและเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้นในอนาคต นักการเมืองต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี เพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพบทบาทในอนาคต นักการเมืองต้องให้ความสำคัญกับ ปัญหาปากท้องของประชาชนให้มากขึ้น และรับฟังปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริงซึ่งยุคปัจจุบันการเข้ามาของคนหลากหลายทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง พ่อค้า ประชาชน อดีตข้าราชการ เอกชน เกษตรกร ตัวแทนอดีตนิสิตเก่า ปัจจุบันยังให้ข้าราชการหน่วยงานของรัฐเข้ามามีบทบาทในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย เช่น ผู้บัญชาการเหล่าทัพ ต่างๆก็สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการดำรงตำแหน่ง สว.มากกว่าในอดีต ดังนั้น ปัจจุบันบทบาทหน้าที่ของการเมืองไทยถือว่ามีความโดดเด่นและมีความน่าเชื่อถือมากกว่าเดิม ส่วนหนึ่งก็มาจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่มากขึ้นและการทำงานของ ส.ส.หรือว่า สว.มากกว่าเดิมซึ่งทั้งสองส่วนนี้ก็ถือว่าเป็นผู้กำหนดแนวทางตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนไปสู่เจตนารมณ์ของประเทศอย่างมั่นคงต่อไป ซึ่งบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้งหรือว่ามาจากการสรรหาก็ต้องมีบทบาทหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อประชาชนเหมือนกันแตกต่างกันเฉพาะระยะเวลา สถานที่และนโยบายในการนำไปปฏิบัติตามสถานที่นั้น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2563). *คู่มือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.
- จรัส สุวรรณมาลา. (2559). *การเมืองการปกครองไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). ประชาชนกับประชาธิปไตย. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม*, 4(1), 1 - 15.
- ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ. (2558). *การเมืองไทยร่วมสมัย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วรเจตน์ ภาคีรัตน์. (2561). *หลักนิติธรรมกับประชาธิปไตย*. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำรา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชัย ศรีสุทธิยากร. (2562). *รู้ทันการเมืองไทย*. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว.
- เสกสรรค์ ประเสริฐกุล. (2560). *ประชาธิปไตยที่ไม่ตั้งอยู่บนอำนาจนิยม*. กรุงเทพมหานคร: ฟาเดียวกัน.
- สุทธิชัย หยุ่น. (2561). *อนาคตประเทศไทยในมือเรา*. กรุงเทพมหานคร: เนชั่นบุ๊คส์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2562). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สุจิต บุญบงการ. (2550). *การเมืองไทย 2500-2550*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อมรินทร์.
- Dahl, R. A. (2000). *On Democracy*. New Haven: Yale University Press.
- Diamond, L. (1999). *Developing Democracy: Toward Consolidation*. Baltimore: Johns Hopkins University Press.
- Huntington, S. P. (1991). *The Third Wave: Democratization in the Late Twentieth Century*. Norman: University of Oklahoma Press.
- Linz, J. J., & Stepan, A. C. (1996). *Problems of Democratic Transition and Consolidation: Southern Europe, South America, and Post-Communist Europe*. Baltimore: Johns Hopkins University Press.